

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XI. ÉVFOLYAM 4. SZÁM – 2017. ÁPRILIS 2.

A TEMPLOM

A templom az Isten háza

Gyakran meg kell tennünk, hogy elgondolkozunk a Templomról! – Most a nagybőjti időben a Templomban halljuk a biztatást: „tartsatok bűnbánatot és higgyetek az Evangéliumban!” – A húsvéti Ünnepek alkalmával itt hangzik a húsvéti örömeinek és az Alleluja; a karácsonyi időben a megtestesülés örömeül a Glória; pünködsdi időben a Szentlélek kiáradásának kérése; évközi időben a sok-sok biztatás a jóra. Itt gyűlik össze Isten népe, hogy akár naponta bekapcsolódjék az Új-szövetség áldozatába, a szentmisébe. Egyértelmű, hogy „a templom a keresztény közösség vallásos életének központja, szimbolikus kapcsolódási pont Isten és ember között.

Az alábbi javaslatok nem öncélú illemszabályok, hanem elősegítik a szentmise átélését és megalapozzák a közös ünneplés megfelelő légkörét. Mindnyájan jól ismerjük ezeket a megállapításokat, de hasznos egy csokorban látni és megerősödni magatartásunk helyességében.

Azért megyünk a templomba, hogy az Úrral találkozzunk. Az Úr irányába kezdeményezett beszélgetésekhez semmilyen segédberendezésre nincs szükség, ezért még a templomba való belépés előtt(!) kapcsoljuk ki mobiltelefonunkat! Isten itt más csatornákon üzen! –

A küszöböt átlépve a szenteltvíz tartónál meghinthejük magunkat szentelt vízzel, és keresztet vetünk. Így köszöntjük Jézust az Oltári-szentségben: a tabernákulum felé fordulva – amelyet piros lámpa fénye jelez – hajtsunk térdet! – Más vallású vagy idősebb, nehezen mozgó testvéreink fejhajtással forduljanak az Úr felé! – Semmiképpen nem helyes a „biccentés” vagy „pukedlizés!” – A férfiak, fiúk fedetlen fővel lépjenek a templomba!

Egy találkozóóról elkésmi tiszteletlenség! – Kivételes alkalommal néha előfordul, hogy „kifutunk az időből”, de érdemes elgondolkozni az okokról, hogy ez gyakran - rendszeresen történik! – ha előbb érkezünk, nagyobb eséllyel tudunk lélekben felkészülni a szentmisére és találunk ülőhelyet is.

Legyünk tekintettel másokra: ne a pad szélére ülünk, hanem érkezési sorrendben töltjük fel a sorokat!

A templomba belépve örömmel ismerős arcokat látni; ilyenkor azonban csak diszkréten köszöntsük egymást; ha feltétlenül szükséges valamit megmondanunk valakinek, menjünk oda hozzá, és hal-kan, suttogva közöljük vele mondandónkat!

A szentmise közösségünk ünnepe, kapcsolódjunk be úgy, hogy érthetően mondjuk a válaszokat, és együtt énekelünk. Töreked-

jünk arra, hogy a szövegek (énekek) egyszerre, egyöntetűen hangozzanak! – ha valakinek az énektehetsége kisebb, énekeljen halkabban, de csatlakozzon a közösség hangjához!

Ünnepi lakomára jöttünk, ezért nagyon kívánatos, hogy az alkalomnak és a helynek megfelelő ruhában érkezünk : a szakadt farmer, a viseltes póló nem ünnepi viselet: Nem illik sem az alkalomhoz, sem a helyhez a fedetlenül hagyott has, a mélyen dekoltált póló, a túl rövid miniszoknya, a strandpapucs, a rövid nadrág; férfiak esetében az atléta trikó, a mélyen kigombolva hagyott ing! A testtartásunkkal is kifejezzük tiszteletünket. A keresztbe tett vagy a messzire löre kinyújtott láb nem a helyhez illő – ha állunk, ne imbolyogjunk; ne álljunk fél lábón! A zsebre dugott kéz sem erősíti elmélyülésünket, áhítatunkat.

Úrfelmutatáskor letérdelünk két térdre – ha nem tudunk vagy nem akarunk letérdelni, álljunk fel, de semmiképpen ne maradjunk ülve! – Illendő, hogy ilyenkor a családjukat elkísérő – nem katolikus testvéreink is állva fejezzék ki tiszteletüket.

(Amikor) a szentáldozáshoz járulunk, gondolatunk az Úrnál legyen, azért kulcsoljuk össze a kezünket... testtartásunk fejezze ki, hogy az Úrra figyelünk! – Ugyanakkor az áldozás előtti térdhajtással másokat akadályozhatunk, ezért ha lehet, kerüljük!

Időben induljunk a szentáldozáshoz! – különösen, akik nehezen mozognak - semmiképpen sem helyes, ha szinte „futva” érkezünk; mint ahogyan az sem, ha valaki mintegy „késve” érkezik! – Ne kívánja senki, hogy rá várjanak!

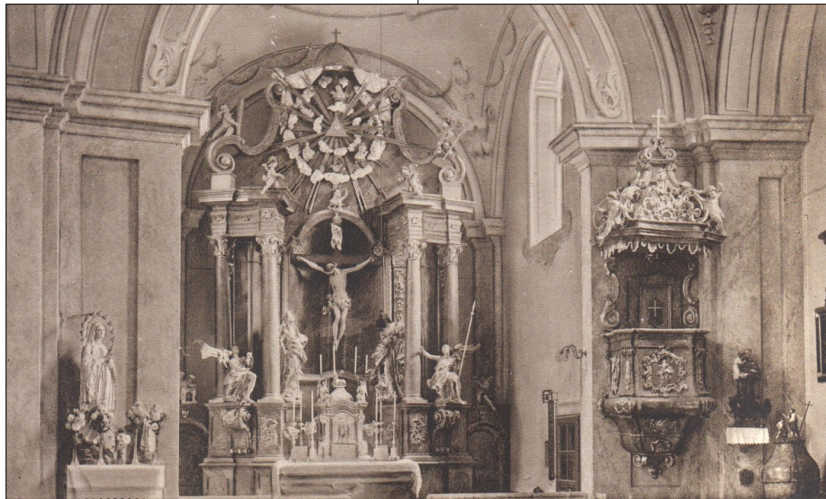
Hangosan válaszoljunk

Amen-t az áldozatónak! – Amennyiben kézbe áldozunk, jobb tenyerünk legyen alul, hogy azzal tudjuk szánkba venni a szent ostyát! – Semmiképpen nem megengedett a félkézzel való „átvétell!” – Mikor kézbe kapjuk Krisztus Testét, oldalra kilépve, az oltár felé fordulva vegyük magunkhoz; ne a helyünkre menet futtában! – ha több áldoztató is szolgál, járuljunk a hozzánk közelebbihez, hogy minél egyszerűbb legyen visszajutni a helyünkre és segítsük elő, hogy az áldoztatók egyszerre fejezhessék be az áldoztatást: álljunk át a másik sorba, ha szükséges!

A szentmise végén a bizonyos alkalmakkor felhangzó himnuszokat imádságként énekeljük; ezért nem is szükséges vigyázállásban állni, és kezünk is maradhat imára kulcsolva.

A szentmisének akkor van vége, amikor a záró ének befejeződött. – Ahogyan elkésmi nem illik, úgy korábban elmenni sem! – A záróéneke első versszakát állva, míg a többi versszakát - amennyiben a pap már kivonult – ülve énekeljük végig!

(Folytatás a(z) 3. oldalon)

A-év: Nagyböjt 1. Vasárnapja – Március 5.—Temetések alkalmával énekeljük: „...életemnek mennyi hűtlen, elhibázott napja volt – megkörnyékeztet a világ bűne...” – a mai alkalommal érthetjük meg ezeket a gondolatokat igazán. – A szentmise Szentleckéjében Szent Pál a római híveknek „magyarázza”, hogy „*káros örökségünk a bűn; mint az árnyék, követi életünket...*” – Részesei vagyunk egy folyamatnak, ami az első ember (Ádám) óta „káros örökségünk”, aminek következtében csakúgy, mint Ősünk (Ádám), mi is gyengék vagyunk: „*Ádám gyenge volt a kísértésben, elesett...*” – annak ellenére, hogy tapasztalhatta Isten emberszerető jóságát – ahogyan az Olvasmányban olvashatjuk is: „*csodálatos az Isten, Aki a saját képére és hasonlatosságára teremtette az embert – égi és földi boldogságot szánt neki...*” – mégis mi „*oly szálnalmas állhatatlansággal járunk a megismert igazságok útján...*” – érdemes elgondolkozni azon, hogy ha mi lettünk volna összeülek helyében, mi történt volna?! – Mennyivel tudtunk volna különbek lenni? – hiszen most is nap, mint nap „*sokszor és sokat vétkezünk gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással*” és még sokszor bűnbánatot sem tartunk; nem érezzük magunkat bűnösnek egészen addig, amíg „*meg tudjuk magyarázni*” a történeteket. Utána is szinte minden marad a régiben, lehet, hogy a „beismerésig” eljutunk, de az abbagyág és a „jóvátétel” már rendszeresen elmarad. – Közben az „ördög nem alszik!” – Nagyon is jól ismeri a gyengeségeinket és ki is használja. – Van bőven lehetősége, hiszen, az Úr Jézus legteljesebben magára vette emberségünket – ezért is tudta Őt megkísérteni a gonosz-lélek. – Ő bebizonyította, hogy a kísértések vissza is lehet utasítani; mi azonban nem egyszerű „megbukunk” ezen a vizsgán! – Kit ne kísértene meg a „megélhetési” gond? – a „mit eszünk, mit iszunk kérdése! – Sok ember „központi” kérdése a gyomor és táplálkozás kérdése. – Kit ne kísértene meg az önrét kérdése? Az érvényesülés és az a tény, hogy nem vesznek eléggé figyelembe – „*nekem mondtak ilyeneket!; velem tették ezt vagy azt...*” – Kit ne nyugtalanítana a holnap nap – a „gondoskodás, előrelátás”, a pénzszerezés és az anyagi biztonság kérdése (mindenáron!) – Ezeket csak az Úr Jézus tanítása és magatartásának „utánzása” által tudunk felül kerekedni! – Őt minden körülmények között az Atya iránti legteljesebb szeretet vezette, bizonyára ezért is tudta „idézni” az Írást, aminek értelmében nem az ördögé lett az „utolsó szó!” – Amennyiben mi is „győzedelmeskedni” akarunk az ördög cselvetései felett, sokszor önmagunkat is le kell győznünk, mert a gonosz-lélek saját magunkat is igyekszik felhasználni önmagunk ellen. Szívesen kell imádkozni és természetesen szerinte is cselekedni a valamikor Szent Mihályhoz oly természetesen végzett imát, amit ma már sokan talán nem is ismernek: „*Szent Mihály főangyal, védelmezz minket a sátán gonosz kísértései ellen! – Esedezve kérjük, parancsoljon neki az Isten! Te pedig a mennyei seregek vezére, a sátánt és minden gonosz szellemet, akik a lelkek vesztére körül járnak a világban, Isten erejével taszítsd vissza a kárhozott helyére!*”

Nagyböjt 2. Vasárnapja – Március 12.—Házasságkötések alkalmával Anyaszentegyházunk így imádkozik az ifjú párért: „...*legyetek áldottak gyermekeitekben...*” – és ezt a jókívánságot szinte életre szóló ajándékként akarja adni nekik. Hiszen, amennyiben lelki értékeik gyermekeikben megvalósulnak, „kamatoznak”, nem éltek hiába: nekik is, az egész családnak, de környezetüknek is javára válnak. – A jóságos Isten szándéka tulajdonképpen minden emberrel ugyanez; ezt az Úr Jézus így fejezte ki: „*lássák jótetteiteket az emberek és dicsérik érte mennyei Atyátokat!*” – Az Olvasmányban tulajdonképpen Ábrahám meghívásáról van szó, de láthatjuk, hogy Hozzá hasonlóan mindenki meghívást kap a szépre, jóra, egyre tökéletesebbre. – Amikor azt mondja neki az Úr: „*megáldalak!*” – abban a helyzetben neki szól, de minden ember ilyen „kítüntetett” lehet, hiszen mindenki számára adott az Isten jósága, aminek következtében mondhatja, megáldotta őt az Isten. – Mindenki beteljesedhet, amit akkor Ábrahámnak mondott: „*általad nyer áldást a föld minden nemzete!*”, de csak akkor, ha a környékében kifejezett gondolat „beteljesedik”: „...*hallgassunk szeretett Fiadra!*”. Amint Ábrahám készségével „érdemelte ki” Isten bizalmát és áldását, ugyanúgy mindenki számára kell, hogy akár áldozatot árán is követni tudja a kiválasztottsággal együtt járó „következményeket!” – Ezekre utal a Szentleckében Szent Pál, amikor kimondja Timóteusnak: „*vállald a szenvedéseket (is) az Evangéliumért, Isten erejére támaszkodva!*” – A meghívás és kiválasztottság ajándék az ember számára; erre utal a szent szöveg, amikor azt mondja: „*Aki megváltott minket és szent hívással hívott, nem tetteink miatt, hanem saját elhatározása és kegyelme alapján (tette)*” – hiszen amennyiben készleges az ember az Isten hívására és kiválasztására, száz annyit kap érte, megvalósul benne a csodálatos isteni ajándék: Isten „*felragyogtatja előtte az életet és halhatatlanságot!*” – Az evangéliumban a törvény és a próféták tanúsága által hirdeti az Úr Jézus, hogy a megdicsőülést a szenvedésnek és a halálnak kell megelőznie. „Bepillantást enged” a fénybe és ragyogásba, de hozzátesszi, az Emberfiának szenvednie kell; a holtak közé kell kerülnie és csak utána következhet a föltámadás, a megdicsőülés. – Szent Péter így fogalmazott: „*Uram, jó nekünk itt lenni!*” – ezeket a dicsősége teljében ragyogó Jézus közelségében mondta; az Úr Jézus azonban azt akarta, és most is azt akarja, hogy ne csak dicsőségben, hanem az áldozatok közepette is Urunknak tekintsük – minden körülmények között beteljesedjék, hogy Isten népe „*teljes szívvel Hozzá térjen... Neki szentelje magát!*” – ezáltal ne éljen hiába! – El kell jutnunk oda, hogy Őt hallgassuk, kövessük és bennünk is kedve teljék mennyei Atyánknak! – Tudjuk mondani, hogy ahol Ő van, ott nekünk jó lenni; amit Ő akar, nekünk azt jó tenni! – Tudjunk Róla tanúskodni – akár nehézségek árán is!

Nagyböjt 3. Vasárnapja – Március 19.—A múlt alkalommal az Úr Jézus dicsőségbe pillanthatunk be, most pedig az Ő jóságos szíve érzésébe. – Érdemes elgondolkozni azon, hogy volt idő, amikor a szamaritanusok földjére akart menni, el is küldte tanítványait, hogy készítsék elő az embereket érkezésére, mire a szamaritanusok nem fogadták Őt. Erre válaszul két tanítványa azt kérdezte, „*Uram, akarod-e, hogy válaszul hívjuk le rájuk az égből a villámot?*” – Erre a kérdésre az Úr Jézus szelíden válaszolt; nem helyeselte – most pedig Ő szólítja meg a kúthoz érkező szamariai asszonyt. Ő kezdeményezi a beszélgetést, amiből világosan kiderül, hogy nem egyszerű szomjúságról van szó. – Biztosan arról is, de az Úr Jézus olyan irányba „tereli” a beszélgetést, hogy sokkal több és fontosabb dolog „derül ki.” – Nem egyszerűen arról van szó, hogy „*az éhez ember kenyérré, a szomjazó tiszta vízre vágyik.*” – A szent szövegben ez az élő víz fogalmával kapcsolódik össze, ami egészen más, mint a ciszternákba összegyűjtött vizet jelentette. – Ez alkalommal az is végig kell gondolnunk, hogy a szomjazó ember tudja igazán Isten áldásának tekinteni a vizet, annak minden cseppjét; ezzel szemben napjainkban hiába a sok-sok figyelmeztetés „*vizeink nagy része fertőzött, ihatatlan.*” – Gondoljunk csak a legutóbbi tiszai jeges árra, amikor az árvíz tonnaszámba hozta magával a szemetet! – Ettől függetlenül Isten jósága csak úgy, mint már az Ő-szövegségben, mindent megad nekünk – az éltető vizet is és minden más szükségeset megad teremtményeinek – az emberiségnek - amit nem, hogy hálával nem fogadunk, hanem sokszor lázadunk Ellene. Hálánk jele lenne, hogy megbecsüljük az Ő ajándékait – nemcsak a vizet – az életet, az egészséget, az időt, a lehetőségeket... és mindenekelőtt az „*örök élet kenyerét és italt...*” az Egyháztól is inkább szociális tevékenységet várunk, mint Krisztus üzenetét! (tanítását, életre vezető parancsait...) – „*próbára tesszük az Urat és folyton kritizáljuk Egyházát. Áldott az Úr, Aki nem ítéli el lázadó népét, hanem segítségére van!*” – Megáldja az emberi erőfeszítéseket, eredményessé teszi még a gyengeségeink következtében meglévő igyekezteinket is! – Szórol-szóra igaz, hogy „*az Istennel szembeszálló ember nem érdemel(t) mást, mint megvetést, kárhozatot...*” viszonzásul várja készségünket, imáinkat, jócselekedeteiket, magunkba szállásunkat! Azt a magatartást, amit a 41. Zsoltár így fejez ki: „*Istenre szomjazik a lelkem, az élő Isten után vágyakozom!*” – Várja beteljesedését annak, amiről az Úr Jézus így beszélt a megvetett szamariai asszonynak: „*az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát!* Mert az Atya ilyen imádókat vár!” – Dietrich Bonhoeffer gondolataival így fejezzük ki készségünket: „*ismerjük a fizikai szomjúságot, amikor hiányzik az ivóvíz; ismerjük az élet és a boldogság utáni szenvedélyes vágyat!*” – Ébresztgessük magunkban „*lelkünk Isten utáni szomjúságát*” és vágyát, hogy „*tetteinkben is megmutatkozzék a Vele való találkozás*” valósága!

Nagyböjt 4. Vasárnapja – Március 26. – Nagyböjt 4. Vasárnapján „*az Egyház rózsaszínű miseruhába öltözeti papjait*” – mondja Marics József Atya. – A rózsaszín az öröm színe, amikor annak örülünk, hogy gondviselő, jóságos, könyörülő Istenünk van, Aki az embert nemcsak testi, hanem lelki látással is megajándékozza. A testi látás nagy ajándék, és aki nem lát, sok mindentől „elesik.” – Ahogyan Marics Atya mondja: „*minden vakság szörnyű csapás (az egyén, de) tragédia a család számára (is).*” – A szerencsétlen nem láthatja Isten teremtett világát; nem tud örülni a természet gyönyörű színeinek; nem látja szeretteinek arcát, szorgalmas munkáját... – Nem véletlenül sokakból az együttérzést váltja ki – gyakran láttam, hogy forgalmas útkereszteződésben várakozó vakhoz egyszerűen odalépett valaki, belekarolt, szó nélkül átsegítette és ment is tovább. Más esetben meglehet, hogy szó nélkül elment volna mellette, talán észre sem vette volna, de ebben az esetben segített neki. A vakság „felébresztette” benne a segítő-készséget, érezte, hogy tennie kell valamit és meg is tette. Sohasem derült ki, hogy ki volt, aki segített – nem is az a lényeg: segíteni kellett, megtette. – Valahogyan így volt ezzel az Úr Jézus is – ez a vak nem kérte a segítséget, az Úr Jézus mégis meggyógyította, hogy „*kinyilvánuljon rajta Isten irgalma és végtelen szeretete.*” – Szent János szinte apró részletességgel írja le a történeteket, csak, hogy lássuk a szeretet megnyilvánulását – függetlenül attól, hogy a környezet nem ezt látta, hanem rögtön a szombatra gondolt, amit az Úr Jézus „nem tartott meg”, sőt még sarat is kent a vak szemére (szombaton). – A szegény ember azonban nemcsak türelemből „vizsgázott” jelesre, hanem készségeből is; hiszen amikor az Úr Jézus a Siloe-tavához küldte mosakodni, gondolkodás nélkül megtette; jól vizsgázott bátorságból is, hiszen az akadékoskodók előtt megvallotta Jézusról: „*mióta világ a világ, sohasem lehetett hallani, hogy valaki megnyitotta volna egy vakon született szemét; ha Ő nem Istentől volna, nem tehetett volna semmit!*” – jól vizsgázott a hit kérdésében is, hiszen kitaszítottága után így tudott beszélni: „*hiszek, Uram és leborult Előtte.*” – Olyan dolog történt itt, ami már a földi betegségről egy másfajta hiányosságra irányítja figyelmünket: a testi vakságról a lelki vakságra. – Erről Marics Atya így beszél: „*a ma embere nem is gondol rá, hogy a lelki vakság is tragé-*

„*dia*” – amikor nem gondolunk rá, hogy hibáink, önzéseink, fékezhetetlenségeink lelkiismeretlenségeink... is vannak, amikért elsősorban Isten bocsánát kell kérnünk; amiket nemcsak megbánni, hanem értük engesztelést adni is kell – jóvátenni! – Az Atya szép imádsággal zárja elmélkedését; imádkozik a testi vakságban szenvedőkért: „*hogyan életük terhét könnyebben viseljék,*” – de imádkozik a lelki vakságban sínylődként is, hogy nekik „*adja meg a jószágos Isten a tisztánlátást, bűneik bocsánatát és a természetfölötti hit kegyelmét!*” – Őszintén csatlakozzunk ehhez az imádsághoz és, ha nekünk van szükségünk a tisztánlátás adományára, bűneink bocsánatára és az éltető természetfeletti hitre, annak ajándékáért szívből fohászkodjunk és amikor ezekben árad ránk a jószágos Isten áldása, örömmel és készséges lélekkel fogadjuk!

(Folytatás a(z) 1. oldalról)

Újságot olvasni, rágógumit rágni, enni, inni, beszélgetni, nevetgél-
ni, bökdölni a másikat, ásítózni, nyújtózni illetlenség! Ezekre
mielőbb tanítsuk meg gyermekeinket is!

A templomból kifelé menet – ahogyan azt bejövételkor is tettük –
tiszteletünk jeleként térde (fejet) hajtunk.

A templom előtt barátokkal, szomszédokkal, ismerősökkel talál-
kozhatunk. – Milyen jó kicsit beszélgetni egymással! – Ilyenkor,
ha nagyon muszáj, már visszakapcsolhatjuk mobil telefonunkat...

Ez az általános „tudni illik”, amiből az egészen kicsi gyermekekre
természetesen jó néhány dolog nem vonatkozik. – Elfogadott, ter-
mészetes dolog a pár hónapos/éves kicsik halk hangicsálása,
mozgolódása – ha azonban sírós vagy esetleg nagyon eleven
lenne a hangulat, megvigasztalódhatnak az otthonról hozott, ka-

bát zsebben elférő kedvenc macival, vagy ki lehet őket vinni egy
kis sétára a templomkertbe. – A zajt keltő, ill. nagyobb méretű játé-
kokat azonban kerüljük! Ezeket hagyjuk otthon (vagy autónk cso-
magtartójában) még akkor is, ha ezért gyermekünk erőteljes nem-
tetszését fejezi ki!

Nekünk, felnőtteknek a feladatunk, hogy példamutatásunkon ke-
resztül a gyermekek, az ifjúság megtanulja az Úrra figyelő maga-
tartást! – Természetesen „vis major” helyzetek mindig előfordulhat-
nak, de, mint tudjuk: a kivétel erősíti a szabályt!

http://martinkertvaros – plebania. hu

Utóirat: a szöveg a Pécsi Egyházmegye honlapján található - ami
ebben az Egyházmegyében fontos, legyen a fontos a mi Egyház-
községünkben is!

Pekker Imre plébános

A bérmálás szentsége (Az Egyházi törvénykönyv 879.)

A bérmálás szentsége a keresztény beavatás útján **előrehaladó megkereszteltek** tökéletesebben kapcsolja az Egyházhoz, megerősíti és **szorosabban kötelezi őket**, hogy szóban és tettben Krisztus tanúi legyenek; a hitet terjesszék és védelmezzék.

A bérmálándók kötelesek ezt a szentséget idejében felvenni; **kellő oktatásban részt venni**, hogy megfelelően járuljanak a szentséghez! (890. törv.)

A bérmálándónak legyen **bérmaszülője**, akinek nem szükséges a bérmálándóval azonos neműnek lennie. **Feladata:** azon lenni, hogy a megbérmált Krisztus valódi tanújaként viselkedjék és híven teljesítse az ezzel a szentséggel járó köteleseit. (892. törv.)

Ahhoz, **hogyan valaki** a bérmaszülő tisztségét **betölthesse:**

1.) kell, hogy megkeresztelt és megbérmált legyen; (874. törv. 1. p.)

2.) szükséges, hogy a 16. életévét betöltött személy legyen (874. törv. 2. p.)

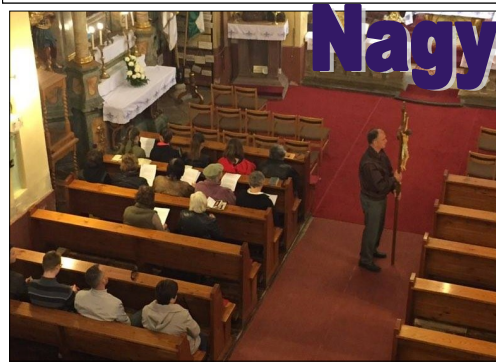
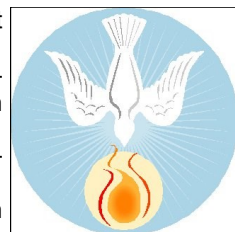
3.) szükséges, hogy a legszentebb Oltári-szentséget magához vett személy legyen (874. törv. 3.p.)

4.) éljen a hithez és a vállalandó tisztség-hez méltó életet (874. törv. 3.p.)

5.) amennyiben házas, házassága legyen egyházilag szabályos, törvényes (874. törv. 4.p.)

6.) ne legyen a bérmálándó apja vagy anyja (874. törv. 5. p.)

A bérmánév olyan legyen, ami a bérmálándónak megfelelő példakép lesz egész életén át Isten és a felebaráti szeretet teljesítésében! – Nem szükséges, hogy a bérmaszülő neve legyen – adott esetben nem is lehetséges!

Nagyböjt, 2017.

Keresztút

Nagyböjtben minden pénteken, a szentmisét követően **Keresztutat** tartunk.

Nagyböjti lelkigyakorlat

A nagyböjti lelkigyakorlatra az előző évhez hasonlóan egymást követő napokon kerül sor: március 31-én, április 1-én, és 2-án, 18 órakor az esti mise keretében.

A lelkigyakorlatot

Tóth Péter Domonkos atya tartja.

Jöjünk el minél többen!

Mert kereszteden megváltottad a világot! Nagy-péntek és Húsvét üzenete az én gondolatomba. A szomorú eseményen Jézus utolsó kiáltása „ Atyám, a te kezembe teszem le az én lelkemet” és fejét lehajtva kilehelte lelkét. Így teljesedett be az írás amely azt mondja: „És bűnösök közé számlálták”. Jézus anyja Mária elfogadta fia halálát, mert tudta, hogy be kell teljesülni mindannak ami meg van írva Mózes törvényében, hogy Fiának szenvednie kell de harmadnapon fel kell támadnia a halottak közül. Vizsgáljuk meg magunkat hogy állunk mi az elfogadással! Sajnos mi emberek a szeretetet is harc árán szeretnénk megkapni. Olyankor bátrak vagyunk lelkesek vagyunk, győzni akarunk a harcban, de ha eljön a sötétség órája elkezdünk menekülni, nem akarjuk a keresztünket elfogadni. Jobbat szeretnénk választani, nehezen mondjuk ki hogy legyen Uram a Te akaratod szerint! A keresztünkkel mi is sokat esünk, de nekünk lehetőségünk van minden elesés után felkelni, és tovább vinni egészen a Golgotáig, alázattal, elfogadva Isten akaratát. A kereszt titka, hogy átérezzük Jézus Krisztus feláldozott életét, hogy keresztalálával megváltotta a világot engem is téged is! Nézzünk magunkba, adjuk át neki életünket, erőnket, reményiségünket és ne kérjünk érte cserébe semmit, mert Ő a bűnös megtérését várja. Isten megterhel minket a kereszttel, de a földön nincs szeretet szenvedés nélkül, ha pedig nem szeretsz mit ér az életed? Tegyük le bűneinket a kereszt tövébe, tanuljunk Jézustól szeretni! A Kálváriát csak akkor értjük meg, ha a feltámadást ismerjük! A tanítványoknak eszükbe jutott Jézus beszéde, hogy neki bűnös emberek kezébe kell adni, és megfeszíttetni, és harmadnapon feltámadnia. Az Ő feltámadása a keresztyének reménye, hitüknek alapköve. Jézus él, mi is élünk, a haláltól már nem kell félnünk, mert ő diadalmat vett, értünk elégséget tett! Miután feltámadt, a tanítványainak azt mondta! Menjetek el és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek szerte a világban!

Ne felejtjük el, hogy **Nagypénteken szigorú böjti** napot kell tartanunk: Napi háromszor lehet étkezni, egyszer lehet jól lakni és húst nem szabad fogyasztani! Érvényes minden felnőtt keresztényre, 18 és 60 év között,

kivéve betegség és áldott állapot.

A Nagyböjt péntekjein húsevési tilalom van!

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Ámen! (János 3: 16)

Nagyné Ibolya

„...Do predium Nywyg ad quinque aratra cum aratoribus...”
 „...Adom Nywyg pusztát (majort), 5 ekényi földdel, a szántóvetőkkel együtt...”

Egy településnek a „korát” az első írásos említésétől „számolhatjuk”. Alsónémedi esetében ez a dátum 1067. Mégis biztosak lehetünk abban, hogy ezen a vidéken sokkal régebben is éltek emberek: a Kenderföldről származó régészeti leletek szerint akár több ezer évvel ezelőtt is lakott volt a vidék. Viszont a jeles évfordulót adott dátumhoz kell viszonyítani. Alsónémedi jubileuma alkalmából fontosnak tartom ismertetni azt az oklevelet, amelyben elsőként íratott le kedves falunk neve. Maga az oklevél a második legrégebbi olyan irat, amely Pest megyei településekkel foglalkozik. Az elsőben Szent István király a veszprémi püspöknek, illetve a püspökségnek adományoz birtokokat (1002.), de a második már az az irás, amelyben Alsónémedi neve is előfordul: amelyben Péter ispán az általa alapított Százi monostornak juttat különböző birtokokat, köztük Alsónémedit is. Ezek az iratok az idő előre haladtával „elhasználódtak”, tönkrementek, ezért újra kellett másolni őket, illetve az aktuális hitelesítő helynek is meg kellett azt erősítenie. Az 1067-ben íródott oklevelet 750 éve, 1267-ben másolták újra, s IV. Béla király adta ki. Ezt az iratot és részleteit láthatjuk e forrásközléshez csatolva. Tulajdonképpen ez az első írásos emlék, amely falunkat említi. Mégis 950 éves jubileumot ünneplünk, s ennek az az oka, hogy a másolt oklevél szinte teljes terjedelmében tartalmazza a régit, az 1067-ben írottat.

Százd a mai Tiszakeszi község belterületétől délre esik. 1965-ben végeztek ott ásásokat, s akkor már csak a kiszedett falak helyét találták, valamint négy középkori sírt. A köveket, téglákat elhordták, a helyét szántóföldi művelésre használták. Tulajdonképpen még az emlékezetből is kitorlódtott a hajdani bencés kolostor, hosszas viták folytak arról, hogy merre is lehetett tulajdonképpen, míg aztán később lokalizálták a helyét.

Az Alsónémedi első említését is tartalmazó Százi monostor alapítólevelét a Magyar Országos Levéltár Mohács előtti gyűjteményében őrzik. Az oklevelet pergamenre írták, latin nyelvű, jelzete: DL.7. 1267-ben IV. Béla király adta ki bizonyos Püed ispán kérésére. Az oklevél mindjárt a bevezetésében félreérthetetlenül utal arra, hogy mi tette szükségessé a két évszázaddal korábban kelt százi alapítólevél átírását és megerősítését: „az

adománylevelet a túlságosan régi volta és a hosszú idő csaknem teljesen tönkretette”. Emellett feltehetően az is indokolhatta az oklevél átírását, hogy - a korai írások szokása szerint - nem volt rajta pecsét, márpedig a XIII. században a pecsételetlen iratoknak nem tulajdonítottak bizonyító erőt.

Péter ispán (comes) 1067-ben alapított Szádon kolostort, megadományozva minden birtokkal, ami két testvérével való osztozkodás után neki jutott. (Egyes feltételezések szerint Péter ispán Aba Sámuel király fia volt) A kolostor birtokai meglehetősen szórta, jelentős részben egymástól távol feküdtek, mintegy 200 km-es sugarú körön belül.

Az adomány a birtokokról viszonylag részletes leírást ad, s kiderül belőle, hogy Péter ispán a kor szintjén szinte minden szükségessé ellátta a szerzeteseket: szántóval, réttel, legelőkkel, szőlőkkel, erdővel, halastavakkal, megfelelő állatállománnyal. (szarvasmarha, juh, ló, sertés, méhek) Valószínűsíthető, hogy a kolostor 1241/42-ben, a tatárjárás idején elpusztult, s 1267-ben, amikor Püed ispán, az alapító kései leszármazottja átírta az oklevelet, már csak gazdátlan rom volt. Püednek azonban mégis szüksége volt az oklevélre, hogy bizonyítsa, a birtok egykor az őisé volt.

Az oklevél nemcsak történelmi ereklje, hanem fontos nyelvemlék is, országos viszonylatban is az egyik legértékesebb korai írásos emlékün. Nagyon sok település neve ebben az adománylevelben található először leírva, köztük három Pest megyében található település neve is:

Chabarakusa — Rákoscsaba, Gubach — Pesterzsébet, és Nywyg-Alsónémedi.

Az adománylevelet teljes terjedelmében, eredeti latin nyelven több helyen is közölték már. Oldalunk tetején a számunkra legkedvesebb mondatot emeltem ki eredeti nyelven: „...Do predium Nywyg ad quinque aratra cum aratoribus...”

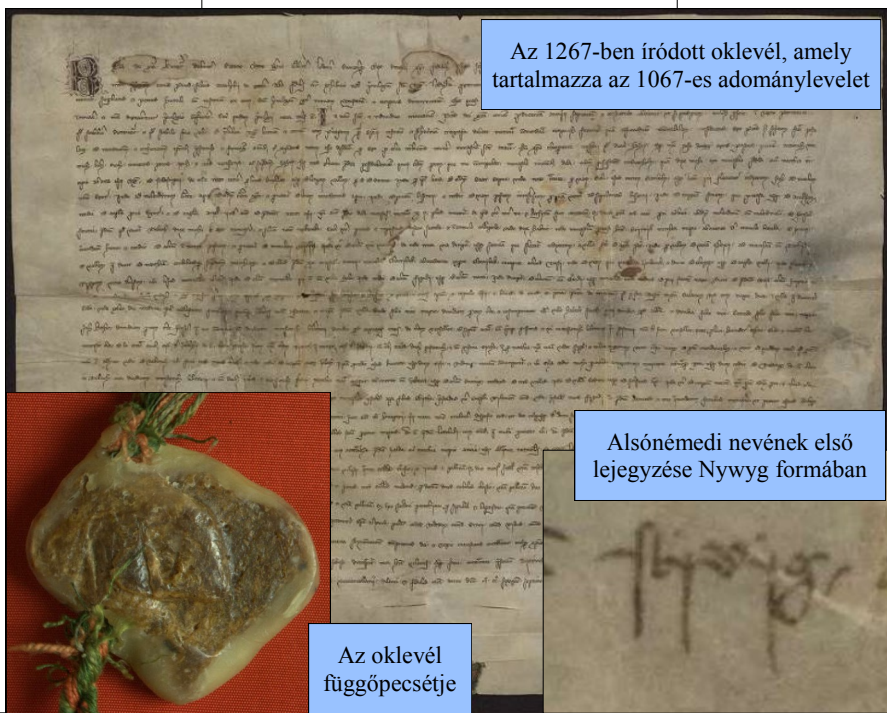
„...Adom Nywyg pusztát (majort), 5 ekényi földdel, a szántóvetőkkel együtt...”

Az alább, teljes terjedelmében leírt magyar nyelvű fordítást az „A százi alapítólevél 1067 - Oklevéltár” című kiadás (Miskolc, 1986) alapján közlöm, **tisztelegve ezzel a 950 éves Alsónémedi előtt.**

„BÉLA, ISTEN KEGYELMÉBŐL MAGYARORSZÁG, DALMÁCIA, HORVÁTORSZÁG, RÁMA, SZERBIA, GALÍCIA, Lodoméria ÉS KUNORSZÁG KIRÁLYA minden hívőnek, aki a jelen írást olvasni fogja, üdvözlét (küld) mindnyájunk Megváltójában. Mindenki-nek tudomására akarjuk hozni ezen levél erejével, hogy hívünk, Aba nembéli Artolph fia, Püed ispán jelenlétünk elé járulva bemutatja nekünk elődünk, Szent László király adománylevelét, amely a Zazy-i monostor birtokait és egyéb javait tárgyalja - e monostornak Püed ispán a patrónusa -, alázatos esedezéssel kérve bennünket, hogy mivel ezt az adománylevelet a túlságosan régi volta és a hosszú idő csaknem teljesen tönkretette, méltóztassunk azt megújítani és saját kiváltságlevelünkkel megerősíteni, nehogy az idő előrehaladtával emiatt valami kár érje a nevezett monostort. Ezen adománylevelnek a tartalma pedig a következő:

A szent és oszthatatlan Háromság nevében Péter, Isten kegyelméből ispán. A régi bölcsenek tapasztalata és a szokás azt írja elő, hogy ha a pannon királyságban (Magyarországon) valaki elhatározza, hogy valamely személyt valaminek a birtokában megerősít, vagy ha azt akarja, hogy valami erős érvényű legyen, akkor az említett király engedélyével és mind a fejedelmek, mind pedig a püspökök tanúbizonyosságával és ilyen írással kell azt emlékezteteni adni az eljövendő idők számára. Ezt az egyszerű szokást szem előtt tartva nekem, Péternek az volt a kívánságom, hogy ezen írás szolgáljon emlékeztető és meg-

(Folytatás a(z) 5. oldalon)

Az 1267-ben íródott oklevél, amely tartalmazza az 1067-es adománylevelet

Alsónémedi nevének első lejegyzése Nywyg formában

Az oklevél függőpecsétje

A százdi monostor adománylevele

erősítés gyanánt a mostani és az eljövendő idők számára. Minden kereszténynek tudomására kívánom tehát hozni, hogy én, Péter az örök vi-szontszolgálat adományából Jézus Krisztus segítségével felépítettem Szűz Mária monostorát, amelyet Zasty-nak (azaz mai írással Százd) monda-nak és megajándékoztam azt szántóföldekkel, legelőkkel, rétekkel, föld- és szőlőművelőkkel, szarvasmarhákkal, juhokkal, igavonó barmokkal, dísznőkkel, méhekkkel és a többi szükséges dologgal. Mi hárman, testvérek falvakat birtokoltunk, s ezeknek harmad részét, amely engem illet, tel-jes egészében ennek a monostornak adományoztam. Egy birtokot adtam a monostornak Scenholm-ban (Szihalom), amelyet a fejedelem adott nekem. Ennek a határvonala a király lovainak a Nadestgyulynál lévő udvarától indul, azután egyenes útvonalon halad a Scekszov partján keresztül egészen egy hosszú völgyig, azon keresztül pedig a Sartue-ig. Innen, annak a partja mentén a Saar fejeig halad, ahol egyenes kereszteléssel átmegy a Scenholm felé vezető Soba úton, addig a helyig, amely jobbra fordul, tudnillik az Egur (Eger) nevű folyócskánál; innen a Geru malomig megy, attól pedig ennek a Gerunak a vizéig és keresztülmege a beömlő víz helyén. Innen a besenyők kútjáig megy és a keresztút felé tart, ame-lyen eljut a besenyő sírokig; innen egy nagy árokig, amely az Arukscegy-ig elnyúlva a kis Egur szegletéig tart és az Aruk szegletéig; innen pedig a lovakkak a fent nevezett karármájához megy. Ennek a pusztának pedig adtam tíz jobbágyot, de több is van ott; e jobbágyok kapcsán vetélkedés volt köztem és Ders között, de a fejedelem kegyelme nekem adta őket. Ugyanott, a Fonsol Fenerie pusztánál egy malmot adott nekem molnárral együtt a fejedelem, egy malmot Bubach-nak hívnak, én pedig ezt is a monostornak adom, és a Nogkerekü nevű erdőt, továbbá a réteken és a legelő-kön a szénakaszálásra és a boglyagyűjtésre való helyeket - megengedtem, hogy a monostor úgy birtokolja ezeket, ahogyan a fejedelem birtokolta. Scyrmik (Szürnyeg) határa kezdődik Branka sírjától keletre, egy földdel körülvevett körtefánál és tart a hegyen lévő rakásig és eljut a Boytyn (sír?) dombig, innen pedig az úttal szomszédos földhányásig, ezután egyenes úton vezet addig az ösvényig, amely jobbra fordul, Petri falutól a Petri víz; innen a Cheyey érnél lévő völgyön keresztül a Bechydy-vel határos völgyig, amely a határvonalhoz vezet és amely érinti a fentebb nevezett határt - és ehhez a pusztához 20 földművelő jobbágy telkét adtam. Chartybak határa kezdődik Chartybak felől nyugatra, a Bassy halom csúcsán, innen ahhoz az úthoz tart, amely Zondonek-ről jön és Chegen-be vezet, a völgy szegletéig; innen egy ér partján keresztül jobb felé fordul és tovább megy egy hegyecske felé, innen egy másik hegyecskéhez megy, amely Solu falu mellett van, innen a Fygudy-i földhányásig tart és a Marci-i föld-hányásig, innen a Chordy-val való határig, a dombokig tart, ahol a szántóföldön álló körtefa felé tartva eljut a nevezett Basi földhányásig. A (hozzá tartozó dolgok) számának összege: 104 szolgáló-telek, 30 lovas - 20 magyar és 10 besenyő hat gyapjű- és vászonkészítő, 10 szőlő és méhes, 10 cserény (?) a lovak számára, 100 ökör, 500 juh, 200 malac. Ezenkívül adok egy földterületet, amelyet később enged át nekem Salamon király a nagy fejedelemmel együtt abban a faluban, amelynek a neve Ceda. Innen az egyháziaknak kívül távozzanak ettől a naptól kezdve, akik a szabad névre igényt tartanak. És ebben a fent nevezett faluban átengedem nagy leányomnak a föld fele részét. E falu egészében vannak jövedelmek, amelyeknek a fele része az apátságé, fele része pedig leányomé. Átengedem nagy leányom fiának, tudnillik Heche-nek Fonsol föld fele részét, azt, amely engem illet, a szabadosok tizenkét telkével együtt, ami fele rész. Rokonaimnak adom Vensellev (Vencsellő) hét ekényi földjét öt halastóval és a szabadosok hat telkével együtt; amely halastavaknak a nevei a következők: Wensellev towa, Proluca, Homuser, Tehna, Ebes. És ezen a földön marad három ekényi föld a Zabolchyi-i (szabolcsi) vár polgárai számára. Adom Wense földet is, amely a Zabolchyi-i várnál maradó Tymar (Tímár) föld mellett fekszik, három ekével, két halással és a Tyccha halastóval együtt. Ez határára nézve a Tisza mentén halad felfelé és a Nogwrem-nek nevezett helyen átmegy a Tiszán a déli részre és elmegy egy bizonyos ligetig, amely teljes egészében az enyém; innen Rakamoz-hoz (Rakamaz) jut, ahol van három földből csinált határjel, és innen megy a Zoloch nagy útra, amelyen keresztül Kuurew felé megy, ahol a Tyza és Budrug összefolyik. Adok földet Bekechen, a szabadosok 12 telkével, két ekével és szolgák telkével együtt. Az anya-határ (?) Zakaria-tól keletre kezdődik, tart a Sumyug dombig, ott három völgy felé fordul, innen a Cosme falunál lévő gyógyvizekig megy, innen a nagy hegyig, amely mellett jobbról egy földhányás van, innen a nagy útra visz, a Zakaria-val való említett határig. Ezt a földet a nagy fejedelem adta nekem, én pedig a mo-nostornak adom, a poroszló Chyxha fia Apa, István bihari ispán poroszlója Yde, az én poroszlóm Fygudy. A monostornak adom Damarad pusztát, és benne 14 családot, hogy hordjanak fát a monostor számára. Adom Proud pusztát minden szükséges dologgal együtt, adom Suruk pusztát is Szent Márton kápolnájával. Vannak pedig ott magyarok, akiknek a hadnagya (?) Mihály nevezetű; elrendeltem nekik, hogy mindegyikük adjon a saját háza után egy vödör mézet, amely évben pedig szükséges, a méz helyett adjanak egy szekér fát a monostornak. Adom Zekeres pusztát is, benne a hozzám tartozó népet, akik kétszer szolgálnak minden hónapban és akárhová menjen az apát, lovon kísérik. Adom Leveluky pusztát is, mindennel, ami engem ott megillet. Adom Chabarakusa pusztát hat szőlőmunkással, Gubach pusztát hét halással, a Dunán lévő szigettel, há-rom ekével és három szolgálóval együtt. **Adom az öt ekényi Nywyg pusztát földművesekkel együtt.** Adom Zalda pusztát, amelynek határa a Ti-szától kezdődik, a négy dombig. Adom a hét ekényi Ladán pusztát öt halastóval, a monostornak adom Scegholm pusztát minden javával együtt. Szolgákat rendeltem, akiknek a szolgálata az lesz: minden évben adnak két ökröt, négy köböt bort, - adtam ugyanis szőlőt szőlőmunkással együtt -, mindenki négy köböt sert, 10 kenyeret, egy tyúkot és két telek egy libát. Rendelt nagy leányom is abban a faluban, amelyet Dusnucky-nak hívnak hat jobbágyot jószágokkal együtt, ezeknek nevei: Ivan, Ichy, Wachy, Zemy, Kokoch, Ombroch. Ezek évente adnak egy ökröt, száz kenyeret, 3 köböt méhsert, házanként két köböt sert, egy tyúkot, két jobbágy pedig együtt egy libát. És ez a két nép együtt ad 10 denar (kész) pénzt és az egy-ház számára viaszt. Végül én, Péter kértem a királyt, a nagy fejedelmet és László fejedelmet, hogy ezek a népek két kapecsián és egy tyúkon kívül ne adjanak dézsmát, ezt is csak a plébános papnak keresztelésért és temetésért; a király az érsekkel együtt engedélyezte is ezt. Hogy pedig ezen engedélyező adományom az eljövendő korokban is sértetlen maradjon, mások tanúbizonyságával és nevével is tanúsítottam. Salamon király, a nagy herceg, László herceg, Dersy érsek, Jeromos püspök, Elek püspök, Rodovan ná-dorispán, Erney ispán, Wydus ispán, Markuch ispán, Ilya ispán, Pethe ispán, Hetey ispán, Márton ispán, Wefa ispán. Miután pedig ezek a tanúk tanúbizonyságot tettek fenti adomá-nyomról, ha valaki ostoba módon el akarna venni abból valamit, a Mindenható Isten és király öfelsége tekintélyével sújtsa egyházi átok és legyen kiközösítve a keresztények közül.

Mi tehát Puded ispánnak az e tárgyban jogos kéréseit teljesíteni s a fent nevezett monostor hasznát és nem a kárát szemünk előtt tartani kívánva és azt akarva, hogy amit a monostor eddig jogosan és békében birtokolni méltóztatott, annak birtokában általunk is jóváhagyott és megerősített legyen, (az adománylevelet) megerősítettük jelen levelünk erejével. E dol-got emlékezetére és örök érvényére pedig jelen, kettős pecsétünkkel megpecsételt levél-ünk kiadtuk a monostor számára. Kelt hí-vünknek, Farkasy mesternek, fehérvári pré-postnak és udvarunk alkancellárjának keze által, az Úr 1267., uralkodásának pedig 32. esztendejében.”

A forrást közölte — A százdi alapítólevél 1067 - Oklevéltár (Miskolc, 1986) alapján: Benkó Péter

Csodavilág foglalkozás keretében ebben a hónapban, március 19-én a Nemzeti Színházba látogattak el Joli nénivel a gyerekek.

"CSODAVILÁG"

2017/03/19

Alsósok lelki napja

2016.03.25-én, szombaton lelki napot tartottunk a közösségi házban az alsósok számára. Az ifi hittanosok, már a péntek esti hittanon előkészültek, a tékozló fiú történetének eljátszásával. Az ifi hittanosok nagy szeretettel várták a kisebbeket, és amint megérkeztek a gyerekek, mindenkit bevontak egy ismerkedős játékba.

Amint megérkezett mindenki, az ifi hittanosok a történet felolvasásával és eljátszásával indították el a lelki napunkat. A délelőtt folyamán két csapatot alkotva Bibliai mindent vagy semmit játszottunk, melyben a gyerekek remek válaszokat adtak a Tékozló fiú, a Szentmise, a tanítványok, és Jézus csodái témakörökben feltett kérdésekre. Ebéd előtt lehetett pingpongozni és léghokinizni a pincében, rajzolni és színeznit a nagyteremben, a fiúkkal pedig focizni a templom kertben.

Ebéd után a templom kertben közös játékokat játszottunk majd a közösségi ház nagytermében párosával mindenki készített egy rajzot úgy, hogy a két ember egy ceruzát fogott és úgy rajzoltak. Nagyon szép rajzok születtek a közös munka eredményeként. A lelki napunkat szentmisével zártuk, amin jó volt közösen részt venni. Ezúton szeretnénk megköszönni az ifi hittanosok segítségét a játékokban, felügyeletben, színdarabban!

A lelki napunkat szentmisével zártuk, amin jó volt közösen részt venni. Ezúton szeretnénk megköszönni az ifi hittanosok segítségét a játékokban, felügyeletben, színdarabban!

Magdi néni és Niki néni

Kedves Testvérek!

Mint az már az előző Szentkereszt újságokban megjelent, nagy cserkész kaland előtt állok: a XV. MOOT (Nemzetközi Vándorcserkésztalálkozó) Magyarországot képviselő csapatának kiválasztott tagja vagyok, valamint az én feladatom lesz a fényképes dokumentálás. Vándorcserkészeknek a cserkészek vezetőit nevezik. Szeretnék beszámolni a készülődés folyamatáról, hogy egy ilyen kalandnak milyen állomásai vannak.

A kezdetekben volt egy válogató nap, ahol felmérték, hogy mennyire vagyunk tájékozottak Izlandról, továbbá azt is, hogy mekkora ismerettséggel rendelkezünk a körülöttünk lévő világról. Valamint az angol nyelvtudásunkról is számot kellett adnunk szóban és írásban.

Két kötelező programunk van a tábor előtt, két hétfőre, ahol csapatát formálódhatunk a magyar kontingensbe kiválasztott cserkészekkel; további ismeretekre tehetünk szert Izlandról; valamint megbeszéljük, hogy kinek milyen feladata lesz a tábor alatt. Évközben lesznek még további fakultatív programok itthon, amelyek a csapatépítést segítik elő: például húsvétkor locsolkodás, a tavasz végén pedig piknik a Normafánál.

A jövőben még fogok jelentkezni további érdekességekkel, de ha valakinek kérdése van, akár az útról, akár a cserkészetről, keres-

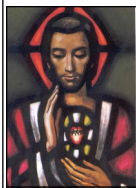
sen bátran telefonon (30/6772098, iskola időn kívül), vagy e-mailben (barnus200@gmail.com).

Köszönöm az eddigi támogatásukat, amellyel együtt az út felére megvan az összeg. Amennyiben szeretnének és tudnak még segíteni a kijutásomban, a hátsó padosornál található dobozban helyezhetik el az adományukat, melyet hálásan köszönök.

Bálint Barnabás

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Jézus Szívének Családja a következő közös imaóráját Apr. 2-án tartja az esti szentmise után.

Ezt a szent órát a bűnösökért ajánljuk fel Jézus szent szívének szeretetünk jeléül. „Atyám bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!” – mondta Jézus azokért, akik a keresztre feszítették Őt.

Isten a mi Teremtő Atyánk irgalmas és nem akarja a bűnös halálát, hanem azt, hogy megtérjen és éljen. E nagyböjti szent időben Őt szemlélve a kereszten, az Ő erőteréből táplálkozva a belőle kiáradó fény erejében legyen erőm vinni Istentől kapott keresztemet, hogy életem ajándékká tudjon lenni mások számára is, Jézusom erejével egyesülve.

Az igazi lelki boldogság a kereszttől tövénél az áldozat szelleméből fakad. Ezt írja ki lelkünkben a rendetlen hajlamokat. Ez biztosítja lelkünkben az első helyet Isten és a lelkek természetfölötti szeretetének, a szeretetnek, amellyel azután együtt jár a lélek békéjének a megnyugvás. De ez az igazi mély lelki gyönyörűség csak akkor válhat osztályrészünké, ha érzékeink, érzelmeink, lelkünk teljesen megtisztulnak. Sok küzdelem által lehet csak bemennünk Isten országába.

Az emberi szeretet lehet az egyetlen földön lévő valóság, amely mennyei és örökkévaló, de csak abban a rendkívüli esetben, ha a másik személy is tudja, és csak ezt keresi. Képes tetten érni lelki társával a legszemélyesebb és örökkévaló szeretet áradását és képesek megsebződni az Isteni szeretettől és elindulni a kereszti királyi útján, a szentség igazi golgotái sötétjében mások szolgálatára. Ezt tanította az Úr Jézus nekem, miközben szemléltem Őt a kereszten. Jézusom bízom benned!

(özv. Szlovicsák Balázsné)

Jóindulat

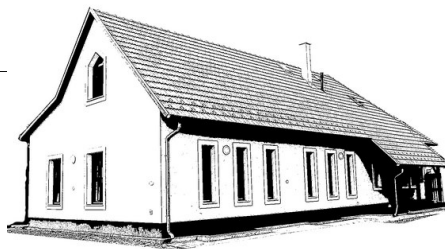
Egy fűszeres jött a Mesterhez nagy bajával. Üzletével szemben ugyanis egy nagy áruház nyílt meg, s - attól félt, hogy nemsokára tönkre fogja őt tenni. Neki pedig már az ősei is abban a kis üzletben keresték meg a kenyerüket. Ha most ő azt elveszíti, akkor mindennek vége, mert semmi máshoz sem ért. A Mester ezt mondta neki:

- Ha félsz az áru- akkor gyűlölni let lesz a végze-
- Mit tegyek hát? - fűszeres.

- Minden reggel - fűszeres.
- Minden reggel - fűszeres.

- Minden neki szánt áldás visszaszáll rád. Minden rossz, amit neki kívánsz, téged fog pusztítani.

Hat hónap múlva visszajött a fűszeres, hogy beszámoljon a fejleményekről. Bekövetkezett, amitől félt: be kellett zárnia üzletét. De most már ő vezette az áruházat, s dolgai sokkal jobban álltak, mint valaha.

Egy perc bölcsenység...

ház tulajdonosától, fogod. Ez a gyűlöted.

kérdezte a zaklatott

menj ki az üzleted-

ből a járdára, s áldd meg az üzletedet, kívánj magadnak boldogulást. Aztán fordulj az áruház felé, és áldd meg azt is!

- Mit? Még hogy megáldjam a vetélytársamat, aki tönkretesz?

- Minden neki szánt áldás visszaszáll rád. Minden rossz, amit neki kívánsz, téged fog pusztítani.

Hat hónap múlva visszajött a fűszeres, hogy beszámoljon a fejleményekről. Bekövetkezett, amitől félt: be kellett zárnia üzletét. De most már ő vezette az áruházat, s dolgai sokkal jobban álltak, mint valaha.

Áprilisban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Márc. 25 – apr. 2 Özv. Némedi Rezsóné Tamás Györgyné Nyékiné Kristály Regina Mikoly Istvánné	Ápr. 3 – 12 Özv. Surányi Ferencné Özv. Györfvári Istvánné Özv. Bálint Lajosné Özv. Nagy Jenőné lfj. Tóth Jánosné	Ápr. 7 – 15 Debreceni Lászlóné Horváthné Nagy Ilona Lovas Imre Özv. Györfvári Dezsóné	Ápr. 16 – 24 Rencses Csabáné Id. Nagy Istvánné Szlovicsák Krisztina Szecsődi Tóth Rita	Ápr. 25 – Máj. 3 Csermákné Molnár Anna Özv. Mészáros Jánosné Geigerné Moldvai Mariann Özv. Lovas Zoltánné
---	--	--	---	---

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2017. április

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
					1	2 18 óra Jézus Szíve család imája
3	4 9.30 óra Baba-Mama klub 	5	6	7 18 óra Ifi -hittan 	8	9 VIRÁG-VASÁRNAP
10	11	12	13 NAGY- CSÜTÖRTÖK	14 NAGYPÉNTEK	15 NAGY- SZOMBAT	16 HÚSVÉT
17 HÚSVÉT	18	19	20	21 18 óra Ifi -hittan 	22	23
24	25 9.30 óra Baba-Mama klub 	26	27	28 18 óra Ifi -hittan 	29	30

**Egyházközségünkben márciustól Romvári Ferenc
ellát akolitus feladatokat.
Fogadják szeretettel a szolgálatát!**

Az akolitusá avatandók 2 éves képzés során készülnek fel, mely liturgikus, biblikus, egyháztani, plébániai vezetési és lelkeségi formációt kapnak. A lektori és az akolitusi szolgálatot az Egyházi törvénykönyv, a szabályzat és a megyéspüspök rendelkezései szabályozzák.

A kiválasztás szempontjai:

1. A szolgálat csak férfiaknak adható (liturgikus szertartás keretében).
2. A szükséges életkor 23 év, a jelölt ne legyen idősebb 65 évnél.
3. Részesült a bérálás szentségében, házassága legyen egyháziilag rendezett, családi élete pedig példamutató.
4. Fizikailag és pszichológiailag legyen egészséges.
5. Példamutatóan teljesítse vallási kötelezettségeit. Fontos, hogy rendszeresen járuljon szentségekhez. Hiteles példakép legyen krisztuskövetésben mások számára. otthon, családjá körében mint férfi, apa, családfő szerepben.
6. Legyen egyházas szellemű, hiteles ember és készséges a lelkipásztorral való együttműködésre. Képes legyen az egységben, a közös tevékenységben gondolkodni
7. A közösségben, ahol szolgáljni fog, legyen jó híre és tekintélye. Legyenek adottságai a közösség összefogására.
8. Szükséges a plébános és a képviselőtestület ajánlása.

9. Rendelkezzen érettségivel vagy megfelelő műveltséggel, ennek megítélése a plébános feladata a püspökökkel való konzultáció alapján.

10. Rendelkezzen hittani és a szolgálatához szükséges liturgikus ismeretekkel. Ezek megszerzését az felkészítés biztosítja. A teológiai végzettség nem előírás, de ajánlott.

Az akolitus három feladat ellátására kap megbízást: közösség építésre, igeliturgia vezetésére, áldoztatásra. Az erre a feladatra kinevezett akolitus szolgálatát a megyéspüspök, valamint a megyéspüspök által megbízott pap felügyelete alatt végzi. Az akolitus az egyházközségben a plébános felügyelete alatt szolgál, egységben a plébánossal. Konkrét feladatait a közösség igényei szerint, a plébános útmutatása alapján végzi.

Megbízását egy évre kapja, melyet igazolvány bizonyít. A megbízás évente kerül meghosszabbításra. Indokolt esetben a megbízás visszavonható. Ruházata (egyszerű, fehér) tükrözze a szolgálat egyszerűségét, adott esetben a liturgikus időszaknak megfelelő színű cingulus viselhető. Akolitusnak lenni ne csupán tevékenységet jelentsen, hanem a közösség szolgálatára kapott megbízás teljesítését is.

Forrás: <http://www.plebania.net>

Kedves testvérek!

Szeretném megosztani veletek mekkora számomra az, hogy Imre atya megkért, vegyek részt az áldoztatásban! Nehéz szavakba önteni azt az érzést, ami akkor jár át amikor kezemben tartom a kelyhet és átnyújtom Krisztus testét és különösen azt amit akkor éreztem amikor én szolgálhattam ki Krisztus testét fiamnak Vendelnek.

Jézus azt mondta: "Én vagyok az út, az igazság, és az élet" majd az oltáriszentségben nekünk adta önmagát és én így Isten kegyelméből az ÉLETET adhattam, adhatom a

fiamnak, és minden kedves testvérnek!

Az első nagy élményem az volt amikor együtt térdelhettem Vendellel az oltáriszentség előtt amikor élete első szentgyónása után a penitenciát mondta az elsőáldozása előtt. Már alig várom, hogy ugyanezeket megélhessem kislányommal Pannival is!

Írom ezt most „közel a bérálkozáshoz, buzdítva minden szülőt, és keresztszülőt, hogy ő maga is igyekezzen részt venni a felkészülésben, hogy része lehessen hasonló felemelő érzésekben amiben nekem részem volt fiam első áldozása kapcsán, és van minden vasárnap amikor áldoztathatok!

Áldott húsvétot kívánok mindenkinek

Szeretettel: Romvári Ferenc

Áldott, kegyelmekben gazdag Húsvétot kívánunk minden kedves olvasónknak!

ÜNNEPI SZERTARTÁSREND

Április 13. **Nagycsütörtök:** 18.00 óra

Április 14. **Nagypéntek:** 18.00 óra

Nagypénteken 8.00 órától nyitva lesz a templom, lehetőség lesz Szentsír-látogatásra.

Nagypénteken **15 órakor Keresztút** lesz a Kápolnánál.

Április 15 -**Nagyszombat:** 18.00 óra

Nagyszombaton is 8.00 órától lesz nyitva a templom.

Április 16. **Húsvétvasárnap:** 8.00 és 10.00 óra

Április 17. **Húsvéthétfő:** 9.00 óra

Duccio di Buoninsegna:
Krisztus alá száll a poklokra

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot egy ajándékba kapott színes nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

Az adományokat nagyon szépen köszönjük!

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!